

slabo. Suša nam je dobro došla, da smo brez vremen-skih ovir opravljali poljska opravila, to nam pa utegne v spomladu priti prav in koristiti, ker smo si lahko njive spopraskali. In slaba stran obstoji v tem, da setve niso mogle prav ozeleneti in si opomoči. Suho vreme je tudi ugajalo našej nadlogi in sitnobi po njivah. Vrli »Slov. Gospodar« je po letu enkrat povedal, da nam veliko škodo delajo miši. Tem požeruhom je kmetu na škodo bilo lepo vreme v korist. Brezštevilne miši so po nekaterih parcelah tako gospodarile, da pleše le tu in tam zelenijo. Večinoma še so koreninice v zemlji zdrave. Toda rastline dihalo s pomočjo listov, teh pa kratko steblovje sedaj nima. Tako rastlina zastane v rasti. Le dobra zima in ugodno sprotiletje bi bilo v stanju rane zaceliti. Koder so luknje in kjer je prst vsa sprerovana, tam pač brezvspešno iščeš zelenine in pričakuješ sad. Kako pa nadlogi priti v okom? To je seveda vprašanje. Za oračem so hodili morilci ter s primernim orožjem oboroženi mišim prišli do živega. Pa miši tako pokončavati, to je zdalo sicer nekaj, a vendar le malo. Občinarji so se obrnili do svojega zastopnika v državnem zboru, naj nam on pomaga do zdatnejšega orožja. Državni poslanec, vlč. g. dr. Gregorec, je drage volje storil potrebne stopinje in po njegovem zahvale vrednem posredovanju nam je visoko c. kr. ministerstvo kmetijsko doposlalo 200 steklenic nekega okužila. (Konec prih.)

Iz kozjanskega okraja. (Pozor pred Rokom), pa ne pred svetim Rokom, temveč pred zloglasnim Rokom Drogenikom, socialnim demokratom ter urednikom umazanih »Slobodnih glasov«, ki se tiskajo v Ljubljani v »Narodni tiskarni«. Oni teden je hodil po kozjanskem okraju. Živa duša ga ni poznala, ker si ni upal povedati svojega imena, pravil je le, da je agent neke angleske zavarovalnice. Radi tega je vedno najprvo govoril o zavarovanju, grdil pa »unio catholica«; potem pa poizvedoval, kakega mišljenja je kdo, in če je zapazil, da je kdo zinil kako čez duhovnike, koj sta si roke podala. Ponujal je liste socialno-demokratske ter zloglasno brošuro o stolnini, kjer mokači predpisujejo duhovniku, koliko sme in ne sme računati krste, pogrebe itd. Sedaj pa že dobivajo iz Celja nekateri kalini, ki so obviseli na Rokovih limancah, po več iztisov socialno-demokratskih časnikov in knjig. Tako je dobil neki pilstanski krčmar kar 10 iztisov grdih brošur, ki so pa seveda vse romale zopet v Celje. V Kozjem se je zadrževal več dni, a nikdo ga ni spoznal. Zahajal je v gostilne, sedel mirno pri čaši piva, čital kak časnik ter vlekel na ušesa, kaj se pogovarjajo pri sosedni mizi. Tu je bil celo tako predrzen, da je prišel brez dovoljenja v »Čitalnico«, prebiral čas-nike in ko se je zmračilo, prinesel mu je še predsednik luč v sobo, meneč, da je čitatelj kak vrl narodnjak. Obhodil je vsako župnijo, posebno rad bi se bil spri-jaznil z mladimi učitelji. Še težavnega in grdega pota v Olimje se ni zbal, kjer je tudi obiskal vernega in značajnega g. učitelja. (Konec prih.)

Iz ptujskega okraja. (Čemu slov.-nemški uradni list?) Dragi mi »Slov. Gospodar!« Ako se ne motim, teče že 26. leto, kar sem tvoj naročnik. Kot šibkega mladeniča si me začel podučevati in me vsikdar dobro vodil tako, dasi izredil iz mene 1. gorečega katoličana, 2. zvestega Slovenca z dušo in telesom. Četirkrat sem bil volilni mož pri deželno- in državno-zborskih volitvah; naposled si me posadil na stol občinskega predstojnika. Zato te prosim, kot tvoj stari prijatelj, blagovoli to-le objaviti: Ob novem letu bode začel izhajati uradni list c. kr. okrajnega glavarstva na Ptuj; ta list, nam pišejo, bode slovenski in nemški in bode stal 3 gld. na leto. Po mojih mislih bi ta list naj bil samo slovenski, ker ga menda v celnem okrajnem

glavarstvu nobenega občinskega predstojnika ni, da ne bi slovenski znal, list pa, ako je samo slovenski, je lahko cenejši. Zato so moje srčne želje, da blagovoliš občinska predstojništva opozoriti, naj vložijo na c. kr. okrajno glavarstvo prošnje, da dobivamo samo slovenski uradni list. Župan.

Politični ogled.

Avstrijske dežele.

Dunaj. Nj. veličanstvo svetli cesar so lastnoročno podelili veliki križec Štefanovega reda vnanjemu ministru Goluhovskemu. — Noben poljski poslanec noče vstopiti v baron Gaučev ministerstvo, zato postane bržčas kak višji poljski uradnik galski minister. — Na nemški »volkstag«, kateremu je predsedoval rogovilež Wolf, je prišlo okoli 2000 prusakov. Tudi nekateri naši nemškutarji so bili zraven. Ustanoviti hočejo »zvezo Nemcev«, ali brez krščanskih.

Gališko. V Krakovu je bila v nedeljo velika slovanska slavnost, na katero je prišlo 20 poljskih, 10 čeških in 2 hrvaška državna poslanca. Sklenili so med velikim navdušenjem Poljakov, da hočejo avstrijski Slovani krepko skupaj držati. Včeraj pa je enaka slavnost slovanske vzajemnosti bila v Prerovu na Moravskem.

Česko. Cesarski namestnik Coudenhove boja v kratkem odstopi in pride na njegovo mesto kak general. — Slavni Rieger je obhajal oni dan svojo 80letnico. Častitost so mu prišli tudi Mladočehi. — V Pragi je v nedeljo prišlo do nemirov med češkimi in mokraskimi delavci, druge dni pa je bil mir.

Štajarsko. Svetli cesar so vsemu graškemu vojaštvu izrekli priznanje za pravilno postopanje o zadnjih nemirih. — Kdaj se snide deželni zbor, se zdaj ne ve. Nemški zagrizenci hočejo par prav krepih zasoliti katoliškim Nemcem in Slovincem. — Akademikna podružnica sv. Cirila in Metoda ni smela v Gradcu zborovati dne 4. dec. — Na graškem vseučilišču je nekaj najbolj nemirnih dijakov bilo izključenih.

Koroško. Nadvojvoda Jožef Ferdinand je prišel kot stotnik h kranjskemu pešpolku št. 17. v Celovec. — V Velikovecu so imeli v soboto občinske volitve. Zmagali so sami nemški nacionalsci s pomočjo mokračev. — Bauernbundske »Kmečki list« še vedno ni zagledal belega dne; slava slovenski zavednosti!

Kranjsko. Prezvišeni knezonadškof dr. Missia so dobili od svetlega cesarja red železne krone 1. vrste. — V Novem mestu so dobili notarski in odvetniški uradniki nedeljski počitek. — »Glasnik«, vrl list za krščanske delavce, bode z novim letom trikrat na mesec izhajal ter za vse leto stal 1 gld.

Hrvaško. V Reki imajo Hrvati večino, vendar se Lahoni hočejo bojevati sicer zoper madjarske postavne, a za samo laški uradni jezik. — V saboru je zdaj razgovor o pogodbi z Ogersko. Žalostno, da imajo Madjaroni večino, ki so za 30 sej izključili vrlega poslanca Potočnjaka.

Ogersko. Vlada je kar meni nič tebi nič prepovedala rumunski shod v Sibinju. — Državni zbor je v prvem branju vsprejel začasno pogodbo z Avstrijo ter jo izročil finančnemu odseku. In v tem je minister Lukač, seve prikrito, priznaval velikanske koristi, katere ima Ogerska od te nagodbe vsako leto.

Vnanje države.

Rim. Kakor smo že omenili, praznovali bodo sv. oče Leon XIII. na novega leta dan biserno sv. mašo. Vsled tega so izdali avstrijski škofje skupen pastirski

list, v katerem proslavljajo delovanje sedanjega namestnika Kristusovega.

Italijansko. Rudini se ni sestavil novega ministerstva. Gre pač težavno, ker v ministerstvo vedno bolj silijo radikali, moške, ki bi mnogo radi kar čez noč spremenili, celo radi prevrgli kraljevi prestol.

Nemško. V Berlinu so visokošolci priredili oni dan shod ter sklenili resolucijo, v kateri pozivljajo avstrijske Nemce na ustajo za združenje Avstrije z Nemčijo. Mladost je sicer norost, vendar pa ta sklep že dolgo tli v prsih prusakov.

Rusko. Šadovski postane poslanik v Carigradu, Izvolski, ki je par mesecev bil na Srbskem, pa v Monakovem. — Ustanovi se ministerstvo za javne zdravstvene zadeve. Takega ministerstva še dozda nima nobena država.

Srbsko. Ministerski predsednik Gjorgjevič je te dni rekel, da si vlada prizadeva gospodarstvo povzdigniti ter hoče nemške obrtnike poklicati v deželo. Ali Srbi ne poznejo basni o jezu in lisici?

Turško. V Tesaliji je zbolelo 50 tisoč vojakov; od teh se je dozda že polovica spravila domov. — Turško vojno brodovje si za grške vojske ni upalo iz Dardanel; te dni pa so se tri ladje s 62 topovi in 1500 moži vsidrale pred Solunom.

Špansko. General Weyler, bivši poveljnik na Kubi, se je v nedeljo vrnil v glavno mesto Madrid. Vsprejem je bil hladan, za kar so skrbeli redarji in vojaki. — Na Kubi je vshodnih pokrajinah še 2000 ustašev, ki pa so bili bojda te dni precej tepeni pri Ruamu in Bacitu.

Za poduk in kratek čas.

† Anton Weixl, vrl Slovenec.

Hvaležnost me veže, postaviti s temi vrsticami v »Slov. Gospodarju« skromen spominek vrlému možu, kateri je bil od početka, pa dokler je mogel, zvest narčnik tega lista, po katerega načelih se je vedno držal in tudi z vso odločnostjo ta načela po svojih močeh zagovarjal. — Pokojni Anton Weixl se je rodil dne 19. maja 1819 v Cirkovcah na Dravskem polju od Jož. Weixla in Marije, roj. Lorbek. Oče je bil veleposestnik ter imel lastno kovačnico. Dva sinova Karol in Janez sta bila odločena za študiranje, prvi je postal jurist, a drugi dekan pri Sv. Barbari v Haložah; a naš Tone se je moral odločiti za kovačnico. Bil je bistra glavica, a vendar mu je takratna domača šola prizadevala mnogo težko, ker je bila popolnoma nemška.

Kot kovač je bil blagi pokojnik spreten in vesten delavec in s svojo bistroumnostjo popravil in izumil marsikaj novega drugim kovačem v vzgled in vspodbujanje. Bil je prvi, ki je začel v teh krajih izdelovati železne pluge, katere je prodajal ne le v veliko domačih krajev, nego tudi na Koroško in celo na Ogersko. Ko je domačijo prevzel njegov starejši brat Miha, postavil si je on svojo hišo na koncu vasi, kjer je imel kovačnico, ter v kratkem dobil krčmo, katera je zaslovela daleč okrog, ne samo radi poštenosti in uljudnosti pokojnikove in njegovih domačih ljudij, nego tudi radi izvrstne kapljice.

Pokojni Anton Weixl se je oženil z ravno tako blago ženko, istega usmiljenega in blagega srca, kakor je bil on, namreč s Kunigundo, roj. Schmirmaul, katera mu je bila zvesta in ljubezniva družica do njegove itak že prezgodnje smrti. Pokojni Anton Weixl je bil lep vzgled vsem vaščanom kot soprog in oče. Z odkritosrčno ljubeznijo je ravnal tako s svojo soprogo in milimi

mu otroki, katerim je preskrbel boljšo odgojo po mogočnosti, da so si mogli na lahkem način pridobivati svoj vsakdanji kruhek. Najstarejši sin je živinozdravnik v Račah, drugi je žal, vsled bolezni, že umirovljen nadučitelj iz Kamnice pri Mariboru, tretji je gostilničar pri Virantu v Ljubljani in četrti otrok je soproga gosp. učitelja Juga.

Kot gospodar je bil Weixl vzgleden poljedelec in vzoren živinorejec. Na polju so se njegove njive od daleč ločile od sosednjih po bujni rasti žita; živino je imel vedno najbolje pasmine. Pokojnik se ni držal, kakor je takih žal, še dandanes preveč, po starem kopitu, nego dobro uvidevši, da napreduje ves svet, prepoznal je, da je treba v vsakem oziru, osobito pa maloštevilnemu, kruto tlačnemu slovenskemu narodu napredovati, ako se hoče jedenkrat popolnem znebiti brezusmiljenega tlacenja tujčeve pete.

V občevanju z ljudmi je bil pokojni Weixl jako prijazen z vsakim brez razločka stanu in narodnosti; bil je črez vse gostoljuben, osobito ga je vsikdar razveselila slovenska pesem. Lepo slovensko petje je ljubil črez vsako veselico, o čemur smo se imeli bivši mariborski dijaki osvedočiti pri več priložnostih. Takrat ni maral, ako ga je prišlo na mizo več, kakor za potrebo, tudi sam je ljubko pel in dostikrat zraven zacitral prav prijetno. (Konec prih.)

Smešnica. Neža in Špeta se srečata pred tednom dni pred loterijsko nabiralnico, kjer so bile v oknu izpostavljene državne srečke, vredne 2 gld. Nekaj časa si jih ogledujeta, nato reče Neža: »Ti, jaz sem se dolgo jezila na kronę, zdaj se ne bom več; so pa res izvrstne, glej, za 2 gld. lahko dobiš 160 tisoč kron!«

Razne stvari.

Domače. (Milostivi knezoško!) so se v nedeljo zvečer udeležili glavnega zbora mariborske Vincencijeve družbe v sobani katoliških rokodelskih pomočnikov ter so k sklepu v iskrenih besedah govorili o dejanski ljubezni do revežev in o potrebi katoliških mož. Sobana je sicer bila natlačeno polna, vendar pa škoda, da teh krasnih besed niso slišali tisočeri in tisočeri.

(C. kr. najvišje sodišče) na Dunaju je zavrglo pritožbo velenjskega Pribožiča in tovarišev proti razsodbi porotnega sodišča celjskega od dne 28. sept., ko sta bila ondi enoglasno oproščena g. B. Ferk, odgovorni urednik »Slov. Gospodarja«, in g. faktor L. Brože. Pribožič in tovariša bodo torej zdaj plačali stroškov gotovo okoli 700 gld., kar bode v svarilo vsem onim, ki za vsako malenkost hočejo časnik tožiti!

(Celjski dr. Stepišnek) je tudi bil minolo nedeljo na nemškem »volkstagu« na Dunaju ter ondi nekaj govoril, da Slovenci ravno tako Nemce preganjajo, kakor Čehi. Ta je tako debela, da je izvestno dr. Stepišnek sam ne veruje.

(Celjska mestna policija) dobi nova pokrivala, namreč pruske pikethaube. Le tako naprej, naj vendar enkrat najvišja gospoda na Dunaju spozna naše nemške peteline! Sicer pa se jutri ne pridemo pod Pruse!

(Celjsko kazino) so zapustili c. in kr. častniki, ker jim je tamošnji pruski vzduh postal neznosen. Tak izstop iz kazine bi tudi v Mariboru bil potreben, ker je bila na večer dne 29. nov. vsa razsvetljena in se je pred njo pela pruska pesem: »Wacht am Rhein«.

(Volitve) za okrajni zastop konjiški so dognane. Ker imajo naši nasprotniki večino velikih posestev v rokah ter nosijo zvonec po naših trgih, zato bo tudi